Tại sao neo-Crassus tuyệt vọng cần bám víu vào THỎA THUẬN của hắn

Bởi Frank , 24 Tháng 6 2026

Tại sao neo-Crassus tuyệt vọng cần bám víu vào THỎA THUẬN của hắn

Lịch sử cho chúng ta biết rằng hoàn toàn có thể thiết kế một cuộc chiến sử dụng những mũi tên Ba Tư nhằm mục đích cụ thể là tiêu diệt Crassus và các quân đoàn La Mã. Một trong những chuyên mục gần đây của tôi trên Cách Iran tạo ra bước đột phá đa cực của mình đã gây ra một số phản hồi nghiêm túc từ các điệp viên hàng đầu của Deep State Mỹ theo trường phái cũ, hiện đang tham gia vào kinh doanh toàn cầu. Tôi đã nhận được một phân tích nhất quán, chi tiết về những gì họ cho là lý do chính khiến Tổng thống Trump ký Bản ghi nhớ (MoU) với Iran, và ông ta đang điên cuồng xoay xở coi đó là thỏa thuận (chữ nghiêng của tôi) của riêng mình.

Như một trong những nguồn tin này đã nói thẳng thừng, "điểm chính mà anh đang bỏ lỡ là Trump đã khiếp sợ đến cứng người vì ngày 15 tháng 6 chỉ còn cách 60 ngày nữa là đến thời điểm nguồn dự trữ dầu thế giới cuối cùng bị cạn kiệt hoàn toàn, dẫn đến sự hủy diệt hoàn toàn của Donald J. Trump. Đó là lý do duy nhất cho sự thay đổi 180 độ của ông ta. Nếu ông ta chần chừ lâu hơn nữa, thì đến ngày 15 tháng 8, ông ta sẽ bị đẩy vào thế bí đến mức không thể nào vực dậy được nữa. Và điều đó có thể vẫn sẽ xảy ra."

This content is not available in your country

Bởi Pepe Escobar - Bạn không thể mở liên kết này trong EU do kiểm duyệt của EU. Hãy vượt qua nó bằng TOR và khám phá thế giới tự do

Nguồn tin này đang đề cập đến một đánh giá rủi ro chi tiết, trong đó dữ liệu cứng chỉ ra rằng giữa tháng 8 năm 2026 là "thời điểm Mỹ phải ngừng hợp pháp việc xả dầu khẩn cấp. Khi vòi đó đóng lại, thâm hụt nguồn cung dầu toàn cầu sẽ ngay lập tức tăng thêm hàng triệu thùng mỗi ngày, tạo ra một cuộc khủng hoảng thế giới." Dù bây giờ ông ta có thể đang hành động, nhưng không có gì được đảm bảo cho Trump. Các nguồn tin bình luận rằng "đầu tiên, ông ta (đảng Cộng hòa) sẽ thua trong cuộc bầu cử tuần đầu tiên của tháng 11. Sau đó, đảng Dân chủ sẽ luận tội ông ta. Và rồi ông ta sẽ bị hủy diệt bởi các vụ kiện tụng, mất hết tiền bạc."

Vượt xa số phận đang chờ đợi kẻ tự xưng là neo-Crassus, các nguồn tin chủ yếu nhấn mạnh rằng "khoảng thời gian 60 đến 90 ngày mà chúng ta đang ngồi lên hiện tại không chỉ là bộ đếm thời gian cho lượng dầu thô vật chất trong lòng đất; **mà nó còn là đoạn ngòi nổ còn lại của bong bóng tín dụng lớn nhất trong lịch sử loài người."**

Điều này, một lần nữa, đưa chúng ta đến Rosebud trong thiên sử thi tầm cỡ Orson Welles này: eo biển Hormuz, trên thực tế vẫn đang bị đóng cửa.

> Các nguồn tin cẩn thận nhắc nhở những ai sẵn sàng lắng nghe rằng "những gì chúng ta có bây giờ là một cuộc nổi loạn tại eo biển Hormuz. 20% dầu toàn cầu đi qua đó, và Iran muốn có sức mạnh đó để tự bảo vệ mình. Khi nó bị cắt đứt, giá dầu theo Goldman Sachs sẽ lên tới 700 đô la một thùng. Điều đó không xảy ra ngày hôm nay vì Mỹ và các đồng minh đang xả kho dự trữ của họ ra thị trường để giữ giá xuống. Họ có khoảng 2,5 tháng nguồn cung để làm điều này. Sau đó, mọi thứ sẽ phát nổ. Bạn có ở đây cuộc nổi loạn của những nô lệ."

Vậy thì, chào mừng đến với ván cờ cấu trúc có tính cược cực cao hiện tại – tất nhiên là đã bị Tehran tính toán hoàn hảo ngay từ trước khi nó bắt đầu.

"Cuộc nổi loạn của những nô lệ"

Các nguồn tin bình luận rằng "trong khi những tin đồn về dầu ở mức 700 đô la một thùng thường được sử dụng trong các tư thế địa chính trị cấp cao để nhấn mạnh mức độ nghiêm trọng của điểm nghẽn, thì dự báo phân tích thực tế đến từ các bộ phận ngân hàng đầu tư lớn có tính toán dè dặt hơn, nhưng vẫn vô cùng đáng báo động." Hãy bắt đầu với Goldman Sachs: "Trong các bản cập nhật nghiên cứu hàng hóa chính thức của họ sau khi leo thang, Goldman Sachs đã cảnh báo rằng một sự phong tỏa toàn bộ, kéo dài đối với eo biển Hormuz có thể nhanh chóng đẩy giá dầu Brent thô lên trên 100 đô la một thùng và có thể thực sự chạm mốc 150 đô la."

Quan trọng là, các nguồn tin khẳng định rằng "một cái nhìn chính xác vào dữ liệu vận hành cho thấy điểm phá vỡ tuyệt đối của hệ thống – và đoạn ngòi nổ cho quả bom phái sinh – có khả năng sẽ xảy ra vào giữa tháng 8 năm 2026." Ở đây xuất hiện sự tác động qua lại giữa sự cạn kiệt vật chất của Dự trữ Dầu Chiến lược (SPR) của Mỹ; các giới hạn thực tế, thiết thực của giá dầu; và thị trường phái sinh khủng khiếp, ẩn giấu trị giá hai triệu tỷ đô la. Các nguồn tin phân tích sự tác động qua lại này như một tình thế kết thúc có tính đồng bộ cao.

Hãy tóm tắt nó lại.

Tính đến cuối tháng 5 năm 2026, chỉ mới một tháng trước, Kho Dự trữ Dầu Chiến lược của Mỹ đã bị rút xuống còn 365,1 triệu thùng, "mức hoạt động thấp nhất trong hơn 40 năm."

> Với việc eo biển Hormuz gần như bị đóng cửa – bao gồm cả lệnh phong tỏa của Trump – Mỹ hiện đang rút dự trữ ở mức lịch sử 1,41 triệu thùng mỗi ngày (gần 10 triệu thùng mỗi tuần) để giữ giá một cách giả tạo. Sau đó là "con số chính sách quan trọng cần theo dõi". Đó không phải là "0 thùng", mà thực tế là 243 triệu thùng. Tại sao? Bởi vì Bộ Chiến tranh Vĩnh cửu đã chứng nhận rằng việc rút dự trữ xuống dưới 243 triệu thùng một cách rõ ràng **làm suy giảm khả năng tiến**

hành chiến tranh của Mỹ.

Một lần nữa các nguồn tin tham khảo phân tích của họ: với tốc độ hiện tại là 1,41 triệu thùng mỗi ngày, Mỹ sẽ đốt cháy kho đệm tùy ý 122 triệu thùng của mình trong **chính xác 86 ngày.** Trong đánh giá rủi ro của mình, các nguồn tin đã chọn chỉ ra 60 ngày – có tính đến các lỗi hỏng hóc cơ sở hạ tầng tiềm ẩn hoặc tiêu thụ quân sự gia tăng. Đó là cách chúng ta đạt đến giữa tháng 8 năm 2026 như điểm phá vỡ. Và đó không phải là tất cả. Các nguồn tin lưu ý rằng "giá có thể dễ dàng vượt qua các đỉnh lịch sử năm 2008 và 2022 nếu tình trạng thiếu hụt sản phẩm tinh chế gây ra sự đóng cửa dây chuyền trên các ngành công nghiệp châu Âu và châu Á. Tuy nhiên, một con số hàng trăm đô la như 700 đô la được nhiều người coi là mức tối đa lý thuyết, nó sẽ ngay lập tức phá hủy nhu cầu toàn cầu và sụp đổ toàn bộ kiến trúc tài chính quốc tế trước khi nó có thể được duy trì."

Một lần nữa: Tehran đã tính toán tất cả điều đó một cách hoàn hảo. Hãy gọi đó là trạm thu phí hoặc phí quá cảnh cho bất kỳ tàu chở dầu nào muốn đi qua vùng biển lãnh thổ vùng Vịnh Ba Tư của họ; điều quan trọng là Tehran đã trên thực tế vượt qua các lệnh trừng phạt của phương Tây. Các nguồn tin bình luận rằng "tuyên bố của Washington rằng điều này là 'không thể chấp nhận' đã không làm được gì nhiều để ngăn các công ty vận tải biển toàn cầu âm thầm trả phí để tránh bị tịch thu." Vì vậy, khi chúng ta có một kịch bản SPR bị cạn kiệt cộng thêm eo biển Hormuz vẫn bị phong tỏa, "giá cả sẽ tăng vọt dữ dội vượt qua các kỷ lục năm 2008, kiểm tra mức 150 đến 200 đô la một thùng."

Tại ngưỡng đó, "nền kinh tế thực sẽ trải qua sự phá hủy nhu cầu ngay lập tức. Máy bay bị đình chỉ, mạng lưới vận chuyển bị dừng lại, và sản xuất công nghiệp ngừng hoạt động. Giá không thể duy trì 700 đô la về mặt vật lý bởi vì cỗ máy kinh tế toàn cầu sử dụng dầu sẽ tan rã ở mức 200 đô la, khiến mức tiêu thụ giảm xuống gần bằng không." Và ở đây chúng ta đến điểm mấu chốt: "Mối nguy hiểm không phải là bản thân mức giá, mà là việc sự tăng vọt giá sẽ kích hoạt sự sụp đổ cấu trúc của cơ sở hạ tầng nợ bên dưới".

Trump, Crassus, những mũi tên và máy bay không người lái

Liệu Mỹ – và nền kinh tế toàn cầu – đã thoát khỏi vòng vây của cuộc chiến mà chính Trump đã bật đèn xanh chưa?

Điều đó phụ thuộc vào việc màn kịch MoU cầu kỳ hiện tại giữa Pakistan và Thụy Sĩ sẽ đi đến đâu. Dầu vẫn chưa được lưu thông tự do ra khỏi eo biển Hormuz. Và SPR vẫn tiếp tục bị cạn kiệt. Neo-Crassus – kẻ hay có những lời lẽ ngày tận thế và liên tục đe dọa đánh bom Iran – đơn giản là không thể để SPR cạn khô. Tuy nhiên, đó là con đường mọi thứ sẽ đi nếu Hormuz không sớm trở lại trạng thái lưu thông tự do hoàn toàn. Và chính Tehran mới là người kiểm soát dòng chảy, chứ không phải War-a-Lago. Hoặc là neo-Crassus tự kiềm chế, hoặc hắn ta thậm chí có thể trở thành kẻ chịu trách nhiệm cho một cuộc khủng hoảng toàn cầu liên quan đến sự vỡ nợ chủ quyền trên diện rộng.

Ngay cả những đàn cừu bị tẩy não trên khắp các đồng cỏ phương Tây giờ đây cũng đang nhận ra Đế chế La Mã hùng mạnh đã thua người Parthia/Ba Tư trong trận Carrhae năm 53 trước Công nguyên như thế nào. Vào thời điểm đó, Rome tiến về châu Á với niềm tin rằng Parthia/Ba Tư sẽ sụp đổ dưới sức mạnh của họ. Carrhae là một điển hình của sự bất đối xứng – hay Khảm phi tập trung, để trích dẫn chiến thuật của Ba Tư vào đầu thế kỷ 21. Quân đội Parthia được chỉ huy bởi Tướng Surena – Tướng Soleimani của thời đại đó – người thay vì giao chiến thông thường (như Iraq trong cả hai cuộc chiến vùng Vịnh) đã sử dụng kỵ binh Parthia để bao vây người La Mã và tung ra từng đợt sóng tên, những chiếc máy bay không người lái của thời đại đó.

Người Parthia không bao giờ hết đạn, bởi vì các đoàn lạc đà chờ phía sau chiến trường đã chuyển tên mới đến kịp thời. Trận mưa tên không bao giờ dừng lại. Đội quân La Mã hùng mạnh mất đi sự gắn kết và bị đánh gục tinh thần một cách sử thi. Crassus đã cho rằng người Parthia cuối cùng sẽ hết tên và buộc phải giao chiến gần. Điều đó đã không xảy ra. Bản thân Crassus cuối cùng đã bị giết giữa một cuộc đàm

phán thất bại. Thất bại chiến lược nghiêm trọng đó đã phá vỡ huyền thoại về sự bất khả chiến bại của La Mã – cũng giống như cuộc chiến năm 2026 đã phá tan vĩnh viễn mọi huyền thoại về đội quân vĩ đại nhất trong lịch sử các thiên hà. Lịch sử cho chúng ta biết rằng hoàn toàn có thể thiết kế một cuộc chiến sử dụng những mũi tên Ba Tư nhằm mục đích cụ thể là tiêu diệt Crassus và các quân đoàn La Mã.

> Và trong một hình ảnh phản chiếu, chúng ta vừa chứng kiến một cuộc chiến sử dụng máy bay không người lái Ba Tư và một Khảm phi tập trung nhằm mục đích cụ thể là bóp nghẹt hạm đội đế quốc do một neo-Crassus lãnh đạo, kẻ đang công khai điều hành một chương trình tống tiền/bảo kê đểu giả và làm việc thay mặt cho một băng nhóm tội phạm có tổ chức liên kết với một thực thể sùng bái cái chết. Xác chết đáng thương của hắn sẽ tiếp tục làm vướng víu thế giới thêm một thời gian nữa. Mong rằng hắn sẽ không phá hủy nền kinh tế toàn cầu trong quá trình đó.

https://youtu.be/KzZ9j0Sj4no